

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5114/2019
07.08.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Зоране Делибашић, Бранке Дражић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ђорђе Илић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Желимир Џамбић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 6385/18 од 12.08.2019. године, у седници од 07.08.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 6385/18 од 12.08.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 6385/18 од 12.08.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пријепољу – Судска јединица Нова Варош П 707/15 од 11.06.2018. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се утврди да је по основу одржаја сувласник са 1/2 идеалног дела на непокретности уписаној у листу непокретности КО ... кп ... и ... Ставом другим изреке тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 22.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 6385/18 од 12.08.2019. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11 87/18). Уз

ревизију нису приложене другачије судске одлуке у погледу примене одредбе члана 28. Закона о основама својинскоправних односа, у погледу чије примене постоји уједињена судска пракса. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

У тужби поднетој суду 21.09.2015. године, вредност предмета спора је означена на 50.000,00 динара.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовиско-правним споровима када вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да вредност предмета спора очигледно не прелази ревизијски цензус из наведене одредбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић